

rego bank może wystawić bankowy tytuł egzekucyjny. Dłużnik może się również poddać egzekucji wydania rzeczy, w przypadku gdy ustanowiono zastaw rejestrowy lub dokonano przeniesienia własności w celu zabezpieczenia roszczenia.

**Art. 53<sup>3</sup>.** 1. Bankowy tytuł egzekucyjny może być także podstawą egzekucji przeciwko osobie trzeciej, gdy osoba ta przejmie dług wynikający z czynności bankowych, o których mowa w art. 53<sup>2</sup> ust. 1.

2. Jeżeli po dokonaniu czynności bankowej, o której mowa w art. 53<sup>2</sup> ust. 1 pkt 1—6, obowiązek spełnienia świadczenia przeszedł na inne osoby w wyniku spadkobrania lub przekształcenia osoby prawnej, albo gdy zachodzi potrzeba egzekucji z majątku wspólnego małżonków, podstawą egzekucji może być tytuł wykonawczy oparty na bankowym tytule egzekucyjnym zaopatrzonym w klauzulę wykonalności nadaną przez sąd przeciwko tym osobom.

**Art. 53<sup>4</sup>.** 1. W razie gdy egzekucja jest prowadzona na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, dłużnik może, w drodze powództwa, żądać umorzenia w całości lub w części egzekucji, jeżeli:

- 1) egzekwowane roszczenie w części lub w całości nie istnieje,
- 2) egzekucja prowadzona jest w sprawie, w której niedopuszczalne jest jej prowadzenie na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego.

2. Do powództwa, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 843 Kodeksu postępowania cywilnego.”;

5) dotychczasowy art. 53<sup>1</sup> otrzymuje oznaczenie art. 53<sup>5</sup>.

**Art. 49.** W ustawie z dnia 22 marca 1991 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz. U. z 1994 r. Nr 58, poz. 239,

Nr 71, poz. 313, Nr 121, poz. 591 i z 1996 r. Nr 45, poz. 199, Nr 75, poz. 357 i Nr 106, poz. 496) po art. 54 dodaje się art. 54a w brzmieniu:

„Art. 54a. Papiery wartościowe obciążone zastawem, do chwili zaspokojenia zastawnika, nie mogą być przedmiotem obrotu i stosuje się do nich tryb postępowania określony na podstawie art. 32 § 1.”

**Art. 50.** 1. Zastaw, ustanowiony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na mocy przepisu art. 308 Kodeksu cywilnego, wygasa z upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Na wniosek zastawnika, złożony w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, zastaw, o którym mowa w ust. 1, podlega wpisowi do rejestru zastawów prowadzonego na podstawie niniejszej ustawy i przekształca się w zastaw rejestrowy.

3. Do wniosku należy załączyć umowę o ustanowieniu zastawu oraz odpis z prowadzonego przez bank rejestru zastawów.

**Art. 51.** 1. Do postępowań egzekucyjnych wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie wyciągów z ksiąg banków oraz innych dokumentów związanych z dokonywaniem czynności bankowych, stwierdzających zobowiązania na rzecz tych banków i zaopatrzonych w oświadczenie, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mających moc tytułów wykonawczych bez potrzeby uzyskiwania dla nich sądowych klauzul wykonalności, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do nadania klauzuli wykonalności bankowym tytułom egzekucyjnym oraz prowadzenia egzekucji według Kodeksu postępowania cywilnego na podstawie tych tytułów nie jest wymagane oświadczenie dłużnika o poddaniu się egzekucji, jeżeli czynność bankowa, z której wynika wierzytelność banku, została dokonana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 52.** Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r., z wyjątkiem przepisów art. 42 ust. 1 i 2 oraz art. 43, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

## 704

### USTAWA

z dnia 6 grudnia 1996 r.

#### o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i ustawy o finansowaniu gmin.

**Art. 1.** W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Nr 9, poz. 31 i Nr 101, poz. 444, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1994 r. Nr 123, poz. 600 oraz z 1996 r. Nr 91, poz. 409) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dla budowli — ich wartość ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca

podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych — ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego.”,

b) dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:

„4. Jeżeli obowiązek podatkowy od budowli powstał w ciągu roku podatkowego — podstawę opodatkowania tej budowli stanowi war-



tość ustalona do obliczania amortyzacji na dzień powstania obowiązku podatkowego.

5. Jeżeli od budowli nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych — podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa określona przez podatnika.
6. Jeżeli podatnik nie określi wartości budowli lub poda wartość nie odpowiadającą wartości rynkowej, organ podatkowy powoła biegłego, który ustali tę wartość. W przypadku gdy podatnik nie określił wartości budowli lub wartość ustalona przez biegłego jest wyższa co najmniej o 33% od wartości określonej przez podatnika, koszty ustalenia wartości budowli przez biegłego ponosi podatnik.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5.1. Rada gminy określa wysokość stawek podatku od nieruchomości, z tym że podatek ten nie może przekroczyć rocznie:

- 1) od budynków mieszkalnych lub ich części — 0,28 zł od 1 m<sup>2</sup> powierzchni użytkowej,
- 2) od budynków lub ich części związanych z działalnością gospodarczą inną niż rolnicza lub leśna, z wyjątkiem budynków lub ich części przydzielonych na potrzeby bytowe osób zajmujących lokale mieszkalne, oraz od części budynków mieszkalnych zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej — 10,34 zł od 1 m<sup>2</sup> powierzchni użytkowej,
- 3) od budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym — 4,80 zł od 1 m<sup>2</sup> powierzchni użytkowej,
- 4) od pozostałych budynków lub ich części — 3,44 zł od 1 m<sup>2</sup> powierzchni użytkowej,
- 5) od budowli — 2% ich wartości określonej na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 4—6,
- 6) od gruntów związanych z działalnością gospodarczą inną niż działalność rolnicza lub leśna, z wyjątkiem związanych z budynkami mieszkalnymi — 0,34 zł od 1 m<sup>2</sup> powierzchni,
- 7) od gruntów:
  - a) będących użytkami rolnymi nie wchodzącymi w skład gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 1993 r. Nr 94, poz. 431, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i z 1996 r. Nr 91, poz. 409), wykorzystywanych na cele rolnicze — 0,01 zł od 1 m<sup>2</sup> powierzchni,
  - b) pod jeziorami, zajętych na zbiorniki wodne retencyjne lub elektrowni wodnych — 2 zł od 1 ha powierzchni,

c) pozostałych — 0,04 zł od 1 m<sup>2</sup> powierzchni.

2. Stawki podatku od nieruchomości, określone przez radę gminy, nie mogą być niższe niż 50% górnych granic stawek, o których mowa w ust. 1.
3. Za grunty związane z działalnością gospodarczą uważa się grunty zabudowane i nie zabudowane, będące w posiadaniu podmiotu gospodarczego, a w szczególności:
  - 1) grunty pod budynkami produkcyjnymi, magazynowymi, administracyjnymi, socjalnymi i hotelowymi,
  - 2) grunty pod budowlami i urządzeniami,
  - 3) grunty zajęte na drogi wewnętrzne i place manewrowe, place składowe, zieleńce oraz tereny, na których są lub mają być realizowane zadania inwestycyjne,
  - 4) grunty wyłączone na cele nierolnicze lub nieleśne:
    - a) na skutek prowadzonej działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza lub leśna albo na podstawie ostatecznej decyzji administracyjnej,
    - b) do czasu przywrócenia tym gruntom charakteru rolniczego lub leśnego.”;

3) w art. 19 w pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) stawka opłaty miejscowej nie może przekroczyć 0,94 zł dziennie,”.

**Art. 2.** W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o finansowaniu gmin (Dz. U. Nr 129, poz. 600, z 1994 r. Nr 105, poz. 509 oraz z 1995 r. Nr 124, poz. 601 i Nr 154, poz. 794) w art. 14 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Do obliczenia subwencji wyrównawczej dla gmin do 15 000 mieszkańców przyjmuje się jako dochody należne z tytułu podatku od nieruchomości dochody wynikające ze stawek uchwalonych dla tego podatku przez radę gminy.

6. Liczbę mieszkańców, o której mowa w ust. 5, ustala się na dzień 30 czerwca roku poprzedzającego rok bazowy.”.

**Art. 3.** W ustawie z dnia 4 lipca 1996 r. o zmianie ustaw o podatku rolnym, o lasach, o podatkach i opłatach lokalnych oraz o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 91, poz. 409) w art. 3:

- a) skreśla się pkt 3,
- b) skreśla się w pkt 13 lit. b) w pkt 1.

**Art. 4.** Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że:

- 1) art. 1 pkt 1 i art. 2 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.,
- 2) określone w art. 5 ustawy, o której mowa w art. 1, górne granice stawek podatku od nieruchomości mają zastosowanie w 1997 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*